

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201878
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:6618201878.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu Y. B. G., so sídlom I. XX/I, XXX XX R. - N. P., Q.: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1) W. P. S., so sídlom G. Y. Q. XXX, XXX XX G. Y. Q., IČO: XX XXX XXX, 2) L. L., a.s., so sídlom J. Y. XX, XXX XX R., Q.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátom JUDr. Ondrej Lučivjanský, so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice, o zaplatenie 55.700,- Eur s prísl., o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č.k. 11C/32/2018-259 zo dňa 18. júla 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:
„I. Súd návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietal.
II. O trovách konania súd rozhodne v rozhodnutí vo veci samej.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 344, § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1, § 333, § 334, § 335 ods. 1, 3, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).
3. Uznesením sp. zn. 13Co/40/2018-77 zo dňa 17.12.2018 Krajský súd v Prešove zrušil uznesenie súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vrátil vec na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie sa doposiaľ nevysporiadal s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko uznesením č.k. 11C/38/2018-112 rozhodol o zamietnutí neodkladného opatrenia, ktorého vydania sa žalobca nedomáhal. Poukázal na to, že boli splnené podmienky pre rozhodovanie o zabezpečovacom opatrení a uložil súdu prvej inštancie preskúmať, či existujú podmienky pre jeho nariadenie, teda či existuje riziko, že exekúcia bude ohrozená a či existujú okolnosti, ktoré môžu významne ovplyvniť vymožitelnosť pohľadávky žalobcu.
4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe citovanej právnej úpravy a po vyhodnotení skutočností opísaných žalobcom návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Uviedol, že žalobca v konaní neosvedčil existenciu pohľadávky voči žalovaným, ako jednej zo základných predpokladov na postup podľa § 343 ods. 1 až 3 C.s.p.. Z kúpnej zmluvy zo dňa 22.11.2010 je zrejmé, že kúpna cena za predmetné nehnuteľnosti nebola pri podpise zmluvy uhradená, pričom je v nej deklarovaná splatnosť kúpnej ceny na výzvu predávajúceho, resp. platbou do pokladne súdu, ktorá podľa tvrdení žalovaných nikdy nenastala. Súd prvej inštancie pritom vychádzal aj z vyjadrenia žalovaného 2) zo dňa 21.06.2019, kde poukázal na tú skutočnosť, že štatutárny zástupca žalobcu p. V. bola v období od 21.10.2007 do 02.04.2014 zapísaná ako predseda predstavenstva žalovaného 2) s oprávnením podpisovať účtovné závierky za jednotlivé roky pôsobenia, čo aj robila. V tomto konaní

bol predložený tzv. sken tlačív, v ktorých sa uvádza, že žalovaný 2) mal prijať v roku 2010 sumu 27.870,- Eur a zostatok kúpnej ceny v marci 2012. Podľa súvahy za rok 2012 nedošlo podľa tvrdenia žalovaného 2) v roku 2012 k zníženiu pohľadávok, ktoré mala spoločnosť voči tretím osobám, čiže riadok 54 súvahy žalovaného 2) za rok 2012 je 102.097,- Eur za bezprostredne predchádzajúce obdobie, stav k 31.12.2011 bol ten istý, a v roku 2010 to bolo 111.103,- Eur. Informácia predložená daňovému úradu p. V. podľa vyjadrenia žalovaného 2) odporuje údajom, ktoré obsahujú výdavkové pokladničné doklady N.. F., že zaplatil spoločnosti L. L. v dvoch splátkach kúpnu cenu. Na základe uvedeného súd dospel k záveru o neosvedčení nároku žalobcu, preto ďalšie podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia už ďalej neposudzoval. Súd prvej inštancie mal ďalej za to, že nie sú splnené ani podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to z dôvodu, že by sa žiadnym spôsobom nezmenilo ani neovplyvnilo ďalšie postavenie žalobcu, nakoľko jeho návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia už neobstojí z dôvodu, že nehnuteľnosti pôvodne evidované na LV XXX pre k.ú. I., nie sú vo vlastníctve žalovaných. Navyše z predloženého výpisu z katastra nehnuteľností zo dňa 26.04.2018, ktoré tvorilo prílohu návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je rovnako zrejmé, že vlastníkom predmetných nehnuteľností nebol v čase podania návrhu žalovaný 1) a ani žalovaný 2).

5. O trovách zabezpečovacieho opatrenia rozhodol tak, že o týchto bude rozhodnuté aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

6. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že procesným postupom súdu a nerešpektovaním zákonom stanovených lehôt na vydanie neodkladného opatrenia došlo k situácii, že predmetom neodkladného opatrenia už nemôžu byť nehnuteľnosti, ktoré v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.06.2014 boli vo vlastníctve žalovaného 1), a preto má za to, že postupom súdu došlo k zmareniu vydania neodkladného opatrenia. Nakoľko sa situácia ohľadom pôvodných nehnuteľností zmenila ich rozdelením počas doby spojenej s vydaním neodkladného opatrenia, nemohol o nich vedieť a preto žiada, aby bolo jeho návrhu v celosti vyhovené s tým, že ťarchou neodkladného opatrenia budú postihnuté nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXXX, kde pôvodné parcely z LV č. XXX tak, ako bolo uvedené v návrhu boli po rozdelení zapísané. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby predmetné uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 18.07.2019 bolo zrušené v celom rozsahu a návrhu na neodkladné opatrenie bolo vyhovené.

7. Žalovaní sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Z obsahu jeho odvolania možno vyvodiť, že odvolateľ namieta porušenie práva na spravodlivé konanie (§ 365 písm. b) C.s.p.).

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivé súdne konanie, inou vadou konania teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

12. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach

a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strany sporu dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že potom sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu musí byť však hodnotené v kontexte celého konania, t.j. vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.. Zároveň tiež nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, ktoré tvoria právo na spravodlivý proces zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody. V predmetnom prípade mal odvolací súd za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená. Odvolací súd nevidel naplnenie tohto odvolacieho dôvodu či už v procesnom postupe súdu alebo v lehote danej zákonom na rozhodnutie o zabezpečovacom opatrení.

13. Podľa § 343 ods. 1 až 3 C.s.p., zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

14. Podľa § 344 C.s.p., ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

15. Zmyslom zabezpečovacieho opatrenia je ochrana peňažného nároku veriteľa voči dlžníkovi pre prípad existencie obavy, že budúca exekúcia bude zmarená. Zabezpečovacie opatrenie má tak posilniť istotu veriteľa, že v prípade úspechu v konaní si bude môcť svoju pohľadávku voči dlžníkovi uspokojiť výkonom záložného práva. Žalobca musí osvedčiť jednak existenciu nároku, jednak existenciu obavy z ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia. Dokazovanie má v tomto konaní povahu osvedčovania. Uvedené znamená, že sa na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťujú relevantné skutočnosti, pričom sa nemusí dodržať formalizovaný postup procesného dokazovania. Osvedčenie teda znamená, že súd pomocou žalobcom predložených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, prostredníctvom ktorých sa mu daný nárok vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci javí ako nanajvýš pravdepodobný.

16. Súd prvej inštancie sa v zmysle pokynu odvolacieho súdu najprv správne zaoberal otázkou, či sú splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom sa v prvom rade zaoberal otázkou samotnej existencie pohľadávky, ako jedného z predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a dospel k záveru o jej neexistencii. Tu odvolací súd dáva do pozornosti, že samotný žalobca v podanom odvolaní nenamietal nesprávnosť skutkového zistenia v tejto časti, ale namietal len, že predmetom neodkladného opatrenia už nemôžu byť predmetné nehnuteľnosti.

17. Z obsahu spisu síce vyplýva, že v konaní boli predložené rôzne dôkazy od uzatvorenej písomnej zmluvy, darovacej zmluvy o postúpení pohľadávky cez pokladničné doklady o úhrade dlžnej sumy právneho predchodcu žalobcu žalovanému 2), avšak ako bolo už uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, z účtovných súvah nijako nevyplýva, že by obdržanie žalobcom požadovanej kúpnej ceny bolo premietnuté do zníženia výšky pohľadávok žalovaného 2) voči tretím osobám. Odvolací súd navyše v tejto súvislosti uvádza, že z Výkazu ziskov a strát za rok 2010 vyplýva, že v danom roku bola tržba z predaja majetku žalovaného 2) vo výške 55.700,- Eur, avšak z predložených výdavkových dokladov (č.l. XXX) vyplýva, že právny predchodca žalobcu uhradil žalovanému sumu 55.700,- Eur v dvoch splátkach - prvá v roku 2010 a druhá v roku 2012, pričom uvedené nebolo žiadnym spôsobom premietnuté ani napr. vo výkaze ziskov a strát či už z roku 2010 alebo 2012. Navyše odvolací súd poukazuje na to, že samotné výdavkové pokladničné doklady nie sú opatrené číslom (evidenčné číslo pokladničného dokladu), čo tiež vyvoláva pochybnosti o skutočnom vyplatení tam uvedených súm a teda vzniku pohľadávky. Na základe uvedeného mal aj odvolací súd za to, že neboli splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, teda žalobca v danom štádiu konania nepreukázal existenciu pohľadávky, ako jednej z predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a pre posúdenie i ďalších podmienok na jeho nariadenie. Zároveň je nutné poukázať na to, že správne súd prvej inštancie

zamietol návrh aj z dôvodu, že v čase podania návrhu žalovaní neboli vlastníkmi nehnuteľností, ktoré mali byť zaťažené, čo vylučuje vydanie zabezpečovacieho opatrenia.

18. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd podľa § 387 C.s.p. uznesenie ako vecne správne potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).